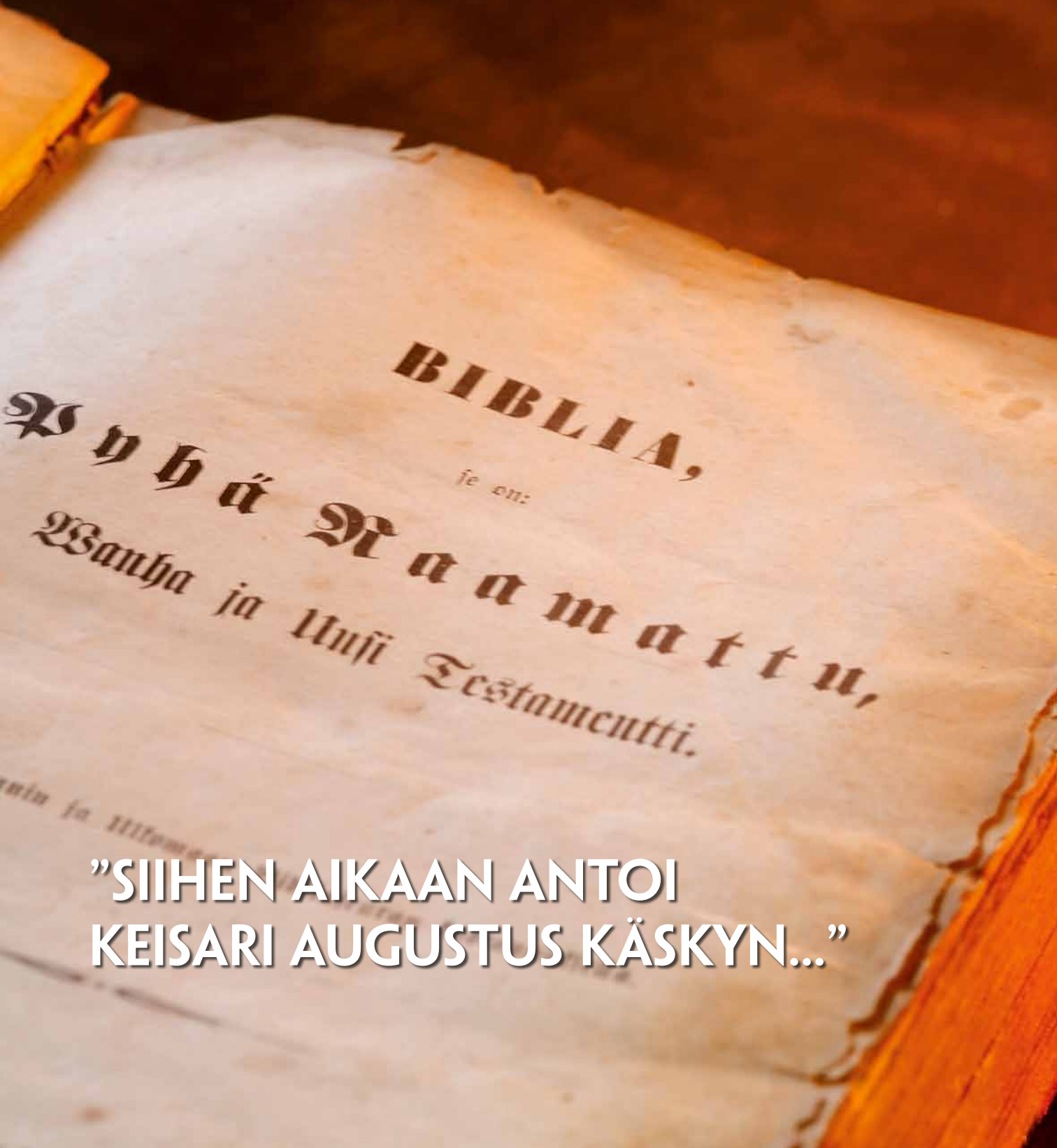

AAMUN KOITTO

Ortodoksinen aikakauslehti

5 • 29.11.2012 • 7€

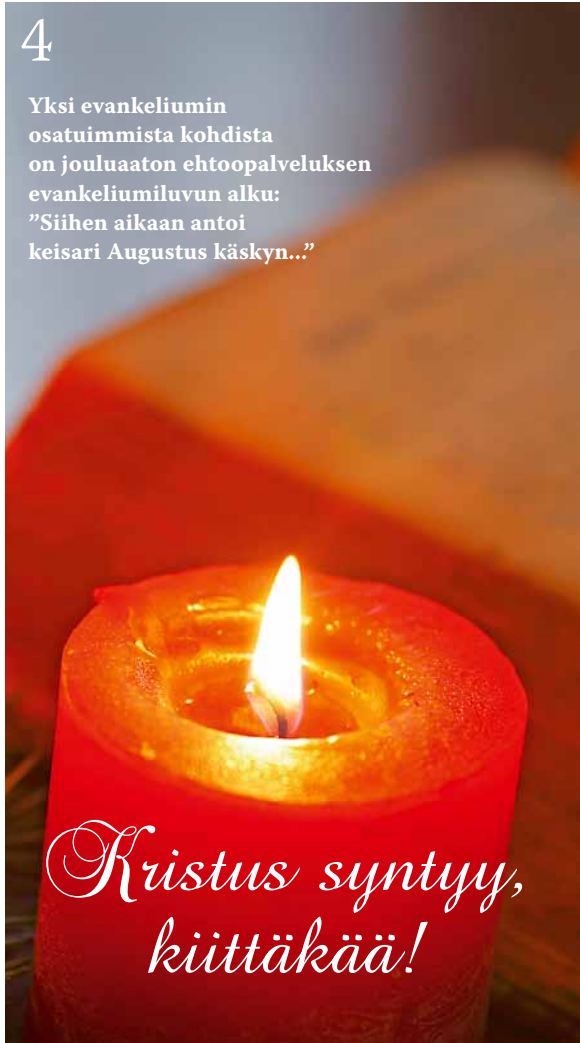
**"SIIHEN AIKAAN ANTOI
KEISARI AUGUSTUS KÄSKYN..."**

Raamatun sana kuuluu kaikille, jotka sitä kaipaavat.

Kuopion seurakunnan viisitoista pyhäkköä kokoavat seurakuntalaiset yhteen.

Aamun Koitto Suomen ortodoksisen kirkon äänenkannattaja, perustettu 1896, www.aamunkoitto.fi
Julkaisija Pyhien Sergein ja Hermanin Veljeskunta ry. (PSHV), Valamontie 42, 79850 Uusi-Valamo
Kustantaja Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa **Toimituskunta** KS piispa Arseni, toimittaja Risto Lindstedt, toimituspäällikkö Mauri Liukkonen, rovasti Elias Huurinainen, pastori Tuomas Järvelin, pastori Tuomas Kallonen ja rovasti Timo Mäkirinta sekä toimitussihteeri Mari Vainio **Päätoimittaja** piispa Arseni, Kotalahdentie 49, 71920 Pajujärvi, puh.0206100236, piispa.arseni@ort.fi **Toimitussihteeri** Mari Vainio, puh. 050 564 8899, mari.vainio@historialehti.fi **Tilaukset ja laskutus** puh. 0206 100 490, aamun.koitto@ort.fi **Ilmoitusmyynti** Pirjo Teva, puh. 020 754 2284, gsm 040 680 4057, pirjo.teva@kotimaa.fi. 1.1.2013 lähtien Eija Räsänen, puh. 020 610 0491 **Ilmoitusaineistot ja -valmistus** ilmoitusmyynti@kotimaa.fi **Taitto** Kotimaa-yhtiöt **Irtot numerot** Akateeminen Kirjakauppa (Helsinki), Tuohusmyymälät (Valamo ja Helsinki) ISSN 0355-9009 **Seuraava numero ilmestyy** 7.2.2013 **Seuraavan numeron aineistopäivä** 28.12. **Kannen kuva:** Suomen Kuvapalvelu / Ismo Pekkari

tässä numerossa

- 4-5 **Kirjoitusten voima**
Evangeliumin ilosanomasta internetin helmilaatikkoon.
- 6 **Helmenkalastaja**
Kirjan ja kirjoitusten kansoja.
- 7 **Pyhät kirjoitukset**
Jumalan sanaa kuultavaksi ja noudatettavaksi.
- 8-9 **Pyhäkkömme**
Kuopion ortodoksisen seurakunnan pääkirkko on palvellut rukoilijoitaan yli sata vuotta.
- 10-11 **Me, Kuopion seurakuntalaiset**
Kuopion seurakunta juhlii tänä vuonna päiväkerhotoiminnan 40 vuotiasta taivalta.
- 12-13 **Kasvokkain**
Isä Eliaan pitkäaikaisimpia luottamustehtäviä on Kirkkomme edustajuuksissa Pipliaseuran hallituksessa.
- 14-15 **Herrojen herkusta leiväksi kansalle**
200-vuotias Suomen Pipliaseura on osa kansainvälistä pipliaseurojen verkostoa, joka toimii 200 maassa.
- 16-19 **Uutisvaaka, Vieraskirja, Media**
- 20-21 **Kirjat, levyt, OKL juhlii 80-vuotista taivaltaan, opetusta venäjäksi**
- 22-23 **Ilmoituksia**
- 24 **Isien opetuksia**

iankaikkisesti

Taivasten valtakunta

Jumala ohjaa elämäämme. Me emme sitä aina tunnista emmekä tunnusta. Meillä on vapaa tahto, voimme tehdä suunnitelmia ja päätöksiä, mutta ne toteutuvat tai jäävät toteutumatta Jumalan sallimuksesta itsemme parhaaksi. Näin tapahtui itselleni. Olin haaveillut toisenlaisesta elämäntiestä, mutta Jumala ohjaa elämämme. Ollessani sairaalassa 30 vuoden ikäisenä elämä tuntui olevan kuin kesken. Sain luettavakseni Mika Waltarin kirjan Valtakunnan salaisuus. Se muutti elämäni suunnan. Kirjan päähenkilö, roomalainen Markus Manilianus lähtee Jerusalemiin etsimään juutalaisten kuningasta. Hän löytää Jeesus nasaretilaisen kukkulalta ristiinnaulittuna, vielä hengissä. Tunnistaa hänet heti juutalaisten kuninkaaksi, kuulee ryöväreiden puheet ja Jeesuksen sanat: Muista minua kun tulet valtakuntaasi. Markus päättää ottaa selvää, mikä on tämä Jeesuksen ryöväriille lupaama valtakunta. Roomalaisena pakanana hän kokee paljon vastustusta, mutta myös vahvistavaa ihmeellistä Läsnäoloa. Lopuksi Galilean vuorella hän saa kokea mysteerisen ehtoollisen ja saa vastauksen ”Ei taivasten valtakunnasta voi sanoa että se on täällä tai tuolla, vaan valtakunta on sinussa ja kaikissa, jotka minut tuntevat.” Niin tein päätöksen, että jos paranen, menen luostariin. Kristuksen syntymäjuhla muistuttaa meille joka vuosi: valtakunta on tullut maan päälle. Ottakaamme se sydämeemme ja heijastakaamme sen sanomaa ympärillemme.

Igumenia Mikaela

Joulu tulee!

Joulu on kohtaamisen juhla. Se tapahtuu ihmeellisessä jumaluuden ja ihmisyyden liitossa. Jumala tulee ihmiseksi ja asuu meidän keskellämme. Jumala tulee maailmaan Pojassaan suurena rakkauden osoituksena koko luomakuntaa kohtaan. Vanhan testamentin profeettalliset ennustukset kulkevat läpi vuosisatojen. Kirkko lainaa joulun jumalanpalveluksissa erityisesti profeetta Jesajan tekstejä. ”Sen tähden Hän antaa teille itse merkin, Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää Pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel”. (7:14) Nimi Immanuel viittaa vahvasti ihmiskunnan uuteen yhteyteen Jumalan kanssa. Vuosisataiset profetiat alkavat elää joulun merkittävässä tapahtumissa.

Joulun suuri rakkaus velvoittaa meitä myös kohtaamaan toinen toisemme. Kehotusta ei ole tarkoitettu vain pohdinnaksi mieliimme, vaan se vaatii meiltä myös konkreettisia tekoja. Joulun kohtaamisen sanoma herättää meissä vastuun auttamiseen ja hädän oikeaan näkemiseen. Joskus meidän kannaltamme pieniltäkin tuntuvat teot voivat toisessa ihmisessä ylläpitää toivoa tulevasta. Usko huomisen ja elämän merkityksestä voi syntyä pienestä liekistä. Joulun rakkaus voi kulkea juuri meidän kauttamme. Lämpö ja läheisyys voivat kutsua meidät takaisin valon ja välittämisen maailmaan. Rakkaus tekee rohkeaksi ja antaa uskallusta muutokseen. Joulu ei ole vain suuren rakkauden vastaanottamista, vaan se on aina haaste ja kipeä muistutus omasta itsekkyydestä ja välinpitämättömyydestä.

Kirkkoisä Basileios Suuri kutsuu joulua koko ihmiskunnan uudeksi syntymäpäiväksi. Tuohon ajatukseen kätkeytyy suuri mahdollisuus. Jumala tuli ihmiseksi ja palauttaa meidät alkupe räiseen yhteyteen itsensä kautta. Jo parin tuhannen vuoden ajan kirkko on ollut tuon saman ihmeen äärellä. Juhla ja sen sanoma eivät kulu, vaan rakkaus on ikuista. Taas kerran mekin seisomme paimenten kanssa syntymäluolas sa hämmentyneinä suuren ihmeen edessä. Kristus syntyy tänäkin jouluna siellä, missä on halua kohdata lähimmäinen ja jakaa Jumalan suurta rakkautta. Joskus tarvitaan ymmärrystä, joskus uskallusta ihmetellä – jouluun tarvitaan niitä molempia.

Isä Timo Mäkirinta

Kirjoitusten voima

”Evankeliumin ilosanomasta internetin helmilaatikkoon”

Kuinka monta evankeliumin kohtaa me muistamme ulkoa? Saatamme muistaa Kristuksen vertauksia tai opetuksia pääpiirteittäin, mutta sanasta sanaan ulkoa osaaminen onkin jo vaikeampaa. Varmasti yksi osatuimista kohdista on jouluaaton ehtoopalveluksen evankeliumiluvun alku: ”Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn...” Tässä evankelista Luukas kuvaa meille Kristuksen syntymään liittyviä ihmeellisiä tapahtumia.

Sana evankeliumi tarkoittaa ilosanomaa johon sisältyy julistus Kristuksen syntymästä, opetuksesta, ihmeistä, kärsimyksestä sekä kuolemasta ja lopulta ylösnousemuksesta. Ortodoksisen uskon keskipiste on jumalanpalvelus ja jumalanpalveluksiin taas kuuluvat erottamattomasti pyhät kirjoitukset. Monet tutuista jumalanpalvelusveisuista ovat itse asiassa psalmeja. Liturgian ensimmäisen osan huipentuma taas on epistolan ja evankeliumin lukeminen. Kirkon toiminta olisi vajaa ja suoraan sanottuna mahdotonta ilman näitä pyhiä tekstejä.

Kirjojen kirja

Maaailmaan mahtuu paljon ihmisten kirjoittamia kirjoja. Raamattu eroaa muista kirjoista siten että se on ihmisten kirjoittama, mutta Pyhän Hengen johdattuksesta. Uuteen Testamenttiin on koottu evankeliumin sanoman kanalta olennaisimmat tekstit. Näiden lisäksi on olemassa myös muita tekste-

jä, joita kutsutaan apokryfi-kirjoiksi. Ne eivät sisälly meidän Raamatun kaanoniimme, mutta niiden sisältö vaikuttaa kuitenkin kirkon Traditiossa. Kuvausta Kristuksen syntymisestä luolassa ei löydy perinteisestä jouluevankeliumista, vaikka se onkin selvästi kuvattuna jouluikonissa, vaan luolasta kerrotaan Jaakobin apokryfievankeliu-
missa. Samoin meille ei ole käytössä olevassa Raamatussamme kuvattu Kristuksen tuonelaan laskeutumista, vaan ylösnousemusikonin kuvaus perustuu Nikodeemuksen apokryfievankeliu-
miin. Näiden ”piilotettujen” tekstien sisältö nousee esille myös monissa kirkkoveisuissamme.

Raamattuun ei voi suhtautua kuten johonkin tavalliseen romaaniin. On hyvinkin ongelmallista jos Raamattua yritetään avata ja tulkita liian ulkoisesti. Raamatun sanoma ei koskaan palvele ihmisen itsekkäitä tarkoituksia. Aika ajoin saamme lukea esimerkiksi sanomalehtien mielipidepalstoista uskonnonvastaisia kirjoituksia, joissa lainataan irrallisia raamatunkohtia ja nauruskellaan niiden järjenvastaisuudelle. Umpikuja pyhien kirjoitusten ymmärtämiselle onkin valmis, jos ihminen ei halua uskoa. Pyhien kirjoitusten lukeminen edellyttää ihmiseltä tiettyä mielenlaatua ja vastaanottavaisuutta. Lukemisen lisäksi meidän tulee ymmärtää ja ennen kaikkea olla kuuliaisia tekstille. Kirkon palveluksessa olevien tehtävänä on opettaa ihmisiä ymmärtämään pyhiä kirjoituksia. Tämän vuok-

si esimerkiksi opetuspuhe kuuluu olennaisena osana liturgiaan, onhan sen tehtävä auttaa meitä ymmärtämään juuri kuulemamme tekstit.

Kirjoitukset Traditiossa

Raamatun lisäksi meillä on ortodoksisessa kirkossa paljon muitakin tärkeitä kirjoituksia. Näistä mainittakoon esimerkiksi Johannes Krysostoksen opetuspuheet ja Filokalia. Meillä ei tietysti suomeksi ole käännetty kuin murto-osa pyhien isien kirjoituksista, mutta arvokasta käännotyötä tehdään onneksi jatkuvasti. Lisäksi hengellisen elämämme ja kristillisen opetuksen kannalta hyviä kirjoituksia luodaan tänäkin päivänä ympäri maailmaa. Nykyisen tietotekniikan ja verkkomaaailman myötä lukematon määrä kirjoituksia on kaikkien saatavilla. Vielä jokin aika takaperin ihminen joutui tekemään todellista salapoliisintyötä kirjastoissa etsiessään tietoa jostain tietystä asiasta. Nykyisin ”googlettamalla” tuo sama asia saattaa olla silmien edessä muutamassa sekunnissa.

Kirjoittamisen voima

Ehkä tämän päivän suurimpana haasteena onkin tuo valtava tietomäärä, jonka verkkomaaailma pitää sisällään. Ihmisen eteen tulee päivittäin niin paljon erilaista tietoa että hyödylliset asiat hukkuvat hyödyttömien joukkoon. Tällöin lopputulos voi olla informaatiohäky. Monesti me ihmiset olemme vielä

Ymmärrys perustuu uskoon

Piispa Arsenin suuren paaston opetuspuhe Nurmeksen kirkossa vuonna 2011.

niin hyväuskoisia, että emme edes kyseenalaista lukemaamme. Olemme totuneet siihen, että kirjoitettu teksti on oletusarvoltaan totuudenmukaista, etenkin jos se on toistuvasti esillä. Kirjoittamisen voimaa voidaan käyttää myös väärin. Esimerkiksi internetin keskustelupalstoilla on monenkirjavaa tekstiä, joista osa on kirjoitettu puhtaasti parjausmielessä. Tämän tekee helpoksi jo se, että aina omalla nimellä esiintyminen ei ole välttämätöntä. Kukaan ei ole tarkistamassa näiden tekstien totuudenmukaisuutta, joita monet ihmiset kahlaavat läpi uteliaisuuttaan. On hyvin surullista huomata, kuinka asiantonta ja törkeää tuo kommentointi on erityisesti niitä kohtaan, jotka vilpittömästi kysyvät ortodoksisuuteen liittyviä asioita. Jos haluaa pysyä enemmän turvallisilla vesillä, kannattaa mennä keskustelufoorumeihin joissa pitää esiintyä omalla nimellään.

Asiallisen ja asiantuntevan vastauksen ortodoksisuudesta kiinnostunut kysyjä saa onneksi silloin kun hän uskalltaa kääntyä kirkon työntekijöiden puoleen. Kirkossamme on paljon ihmisiä joiden viisauksia ei tarvitsisi jättää neljän seinän sisään, vaan ne tulisi tuoda kaikkien luettavaksi ja kuultavaksi. Nykytekniikan myötä tämä on jo äärimmäisen helppoa. Koska kuitenkin kuka tahansa voi kirjoittaa mitä tahansa, niin lukijan vastuulle jää poimia ne oikeat helmet väärin joukosta tuosta valtavasta internetin helmilaatikosta.

Andrei Verikov

helmenkalastaja

Kirjan ja kirjoitusten kansoja

Raivo roihuaa ympäri maailmaa. Profeetan kunniaa on loukattu ja rauhan uskonnot vaativat pilkkaajien tappamista. Voi meitä, joilla on sananvapaus, mutta ei vastuullisuutta tai järkeä käyttää sitä oikein.

Miksi tämä maailma ei voi olla turvallinen paikka uskoa ja elää rauhasa ja rakkaudessa kaikesta erilaisuudestamme huolimatta. Kristuksen haavat vuotavat edelleen verta. Kristuksen, joka kuoli siksi, että hän kokoaisi yhteen kaikki hajallaan kulkevat Jumalan lapset. Hän vaikenii pilkkaajiensa edessä siksi, että ihmiskunnan tuskanhuudot; rakkaus, rauha, oikeus ja vapaus, voisivat kaikkua kerran kaikkien karkotettujen, kärsivien ja isänmaattomien suusta.

Hädän keskellä miljoonat hindut, muslimit ja kristityt ovat löytäneet elämänsä ainoan lohdun rukouksesta. Kaikille meille rukous on kuin matkasauva, jota ilman emme jaksaisi elää hetkeäkään. Miksi emme käyttäisi tuota voimaa yhdessä? Emme tarvitse yhtä yhtenäistä uskontoa, vaan kunnioitusta ja suvaitsevuutta eri uskontojen kannattajien välillä. Emme pyri ikävään samankaltaisuuteen, vaan ykseyteen moninaisuudessa. Tämä tehtävä on vaikea, mutta jos meillä on elävä usko, mikään ei ole vaikeaa. Tajutkaamme heikkoutemme, pelkomme ja epäluulomme, ja käyttäkäämme rakkauden aseita tämän yhteisen päämäärän saavuttamiseksi.

Koskettavasti eri uskontojen kirjoituksista kuvastuu eri kansojen uskonnollisen kokemisen tapa ja samalla se, miten paljon yhteistä eri kulttuurien jumalakuvassa on. Eri maailmanuskonnoille keskeisistä ja rakkaista rukousteksteistä me löydämme todellisia hel-

miä kaikkiin elämämme vaiheisiin. Kauniilla ja syvällisellä tavalla myös muiden uskontojen – juutalaisten, muslimien, hindujen, sintolaisten, taolaisen, kuin myös luonnonkansojen rukoukset antavat vastauksia oman aikamme kysymyksiin. Tarvitaan vain aikaa syventyä ja etsiä niitä. Rohkeasti voimme murtaa rajoja meille vieraiden, meitä vanhempien kulttuurien tieltä ja huomata miten eri uskontojen rukouksissa elää sama kaipaus ykseyteen, koko universumin yhteenkuulumisesta yhden luovan voiman hallintaan, jonka perusolemus on rakkaus. Me emme saa eurooppalaisen kristityn ylemmyydellä nostaa esiin pelkojamme vieraita vaikutuksia vastaan.

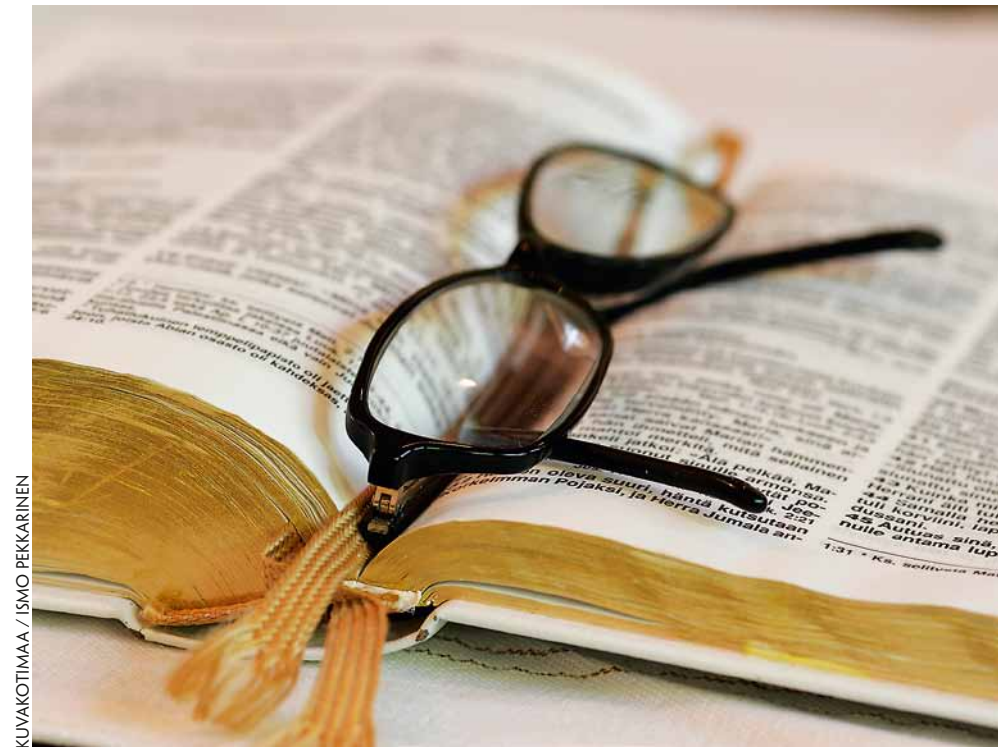
KUVAKOTIMAA / NINA TUUTTU

Perusvoima niissä kaikissa on aina lopumattoman lempeä ja armahtava Jumala, jonka syvään luottamukseen ja läsnäoloon uskomme kaikessa. Me voimme olla omalta osaltamme luomassa yhteisymmärrystä, kaikkien keskinäistä kunnioitusta ja vastuuta. Muhammedin islamissakin me voimme nähdä perusrunkona antaumuksen kaikkivaltiaan Armahtajan käsiin. Vain sisältäpäin, kuuntelemalla toistemme sydämenrukousta, voimme oppia jotakin ihmiskunnan erilaisten kulttuurien ja kasvuympäristöjen luonteesta. Silloin voi kristityn ja muslimin väliltä raueta jännitys, jonka väärin ymmärretty oppi luo. Kaikkia meitä yhdistää mystiikan ulottuvuus, kaipaus kokea Jumalan läsnäolo elämämme eri vaiheissa.

Oman aikamme pelot ja pirstaleisuus voivat olla uuden aikakauden alku. Se voi auttaa meidät yli vihan ilmapiiristä, rotuennakkoluuloista, uskonnollisen suvaitsemattomuuden ja kansalliskiihkon myrskyjen yli. Rukouksen kautta voimme kohdata toinen toisemme tässä ajassa suvaitsevuuden, lähimmäisenrakkauden ja lempeyden ilmapiirissä, joka voi parantaa meille kaikille yhteiset menneisyyden haavat. Se voi kaataa oikeassa olemisen rajamuurit ja tuoda meidät jälleen yhteen. Tyntyköön maailman taistelu. Laskeutukoon kaikkeen Jumalan rauha – lähelle ja kauas. Laskeutukoon maan, ilman ja meren yli rauha ja hiljaisuus – niin kuin taivas on itse rauha.

Pappismunkki Johannes

“Olisiko sinulla hetki aikaa? Haluaisin puhua kanssasi raamatusta!” Epämääräinen kiusaantumisen tunne ailah-taa mielessä. Miksi? Kysehän on pyhistä kirjoituksista, minun omasta kirkollisesta perinteestäni. Ilosanomasta, joka on tarkoitettu leviämään kaikkialle maailmaan. Siitähän pitäisi olla valmis puhumaan kadulla siinä missä kirkossakin! Ja silti tekee mieli paeta.

KUVAKOTIMAA / ISMO PEKKARINEN

Pyhät kirjoitukset

– Jumalan sanaa kuultavaksi ja noudatettavaksi

Evankelioinnin kohteeksi joutuminen paljastaa jotain hyvin olennaista suhteestamme Raamattuun. Erilaiset kristilliset kirkot ja yhteisöt lähestyvät pyhiä kirjoituksia varsin eri tavoin.

Ortodoksin suhde Raamattuun on ennen kaikkea liturginen. Raamattu on jumalanpalvelusten kulmakivi. Ne rakentuvat Raamatun lukukappaleille, psalmien laulamiselle ja lukemiselle ja välittömästi Raamatun teksteistä ammentaville rukouksille ja kirkkoveisuille. Aktiivinen kirkollinen elämä juurruttaa kuin huomaamatta ihmisen mieleen valtavan määrän raamatullista opetusta. Usein tämä tietopankki on olemassa lähes tiedostamatta. Kuitenkin se ohjaa ihmistä oikeaan suuntaan elämän eri vaiheissa palauttaen mieleen hyödyllisiä opetuksia ja esikuvia. Pyhien kirjoitusten sanoma on tarkoi-

tus elää todeksi omassa arjessa. Jumalan sana on annettu kuultavaksi ja noudatettavaksi.

Suhteessaan Raamatun liturgiseen käyttöön ortodoksinen kirkko korostaa omaa auktoriteettiaan Raamatun synnyttäjänä. Raamattu ei ole luonut kirkkoa, vaan kirkko Raamatun. Se on säätänyt, mitä kirjoituksia Raamatun kaanoniin luetaan ja miten ja missä yhteydessä niitä jumalanpalveluksissa ja henkilökohtaisessakin rukouselämässä käytetään. Raamatun liturginen käyttö ei siten ole henkilökohtaisten valintojen varassa, vaan sitä säätelee kirkon vuosituhantinen Traditio.

Sama koskee myös Raamatun tulkintaa. Juuri tästä syystä kadulla käytävä keskustelu Raamatusta tuntuu niin vieraalta. Minulla ei ole tarvetta

henkilökohtaisiin keskusteluihin Raamatun kysymyksistä, koska yksilölliset tulkinnot niin helposti heijastavat ihmisen omia mieltymyksiä ja valintoja. On turvallisempaa luottaa pyhiin isien Pyhässä Hengessä luomaan Traditioon, jota kirkko kaikessa opeutuksessaan ja jumalanpalvelustensa kautta tarjoaa. Se ei heittelehti tämän ajan mielipiteiden mukaan, vaan tuo esille hengellisen sisällön, joka ei vanhene, vaikka ajat ja ympäristöt muuttuvat.

Joten kyllä, voimmehan keskustella hetken Raamatusta, mutta mieluummin menisin jumalanpalvelukseen kuulemaan, mitä kirkko pyhien kirjoitusten kautta meille opettaa!

Maria Takala-Roszczenko

VICTOR BARSOKEVITSCH

KUOPION PYHÄN NIKOLAOKSEN KATEDRAALI

Juuri remontoitua ja entisöityä Kuopion Pyhän Nikolaoksen katedraalia juhlittiin vuonna 2004. Se oli tuolloin palvellut Kuopion ortodoksisen seurakunnan pääkirkkona sata vuotta.

Kuopiossa on ollut ortodoksinen pyhäkkö 1800-luvun alkuvuosikymmenistä lähtien. Suomen sodan jälkeen kaupunkiin tuli venäläisiä sotilaita ja heidän mukanaan kulkeneita venäläiskauppiaita. Yksi kauppiaista, Makar Gurstjev varusti omilla varoillaan vaatimattoman tsasounan jumalanpalveluspaikaksi. Siihen aikaan Kuopion seudun ortodoksit hakivat tarvitsemansa kirkolliset toimitukset sotilaspapilta ja sitten Taipaleen papistolta.

Kuopion ortodoksinen seurakunta sai alkunsa helmikuussa vuonna 1846, kun Kuopioon nimitettiin oma pappi ja lukkari. Pian alettiin hankkia myös kirkkoa, mutta jouduttiin tyytymään siihen, että tsasouna muutettiin kirkoksi 1860-luvun lopulla. Tämä pyhälle Nikolaokselle nimetty ns. vanha kirkko si-

jaitsi keskeisellä paikalla Kustaantorin (nyk. Snellmanipuiston) laidalla.

Seurakuntalaiset yhdessä pappi Konstantin Kopjevin kanssa toivoivat kuitenkin näyttävämpää kirkkorakennusta, niinpä aloitettiin vuosikymmeniä kestänyt varainkeräys. Kopeekka kopeekalta kerätyt varat pappi Kopjev sijoitti pankkitalletuksiin. Hän onnistui kahdenkymmenen vuoden aikana kasvattamaan rakennusvarat nelinker- taisiksi. Näitä rahoja päästiin käyttämään vasta 1900-luvun alussa, kun monien vaiheiden jälkeen kirkon rakentaminen vihdoinkin alkoi.

Kirkon rakennusvaiheita

Rakennushankkeen käynnistämises- sä tarvittiin niin seurakuntalaisten, piirivalvoja Ivan Varfolomejevin kuin kenraalikuvernööri Nikolai Bobriko-

vin toimia. Bobrikov tuki omista poliittisista lähtökohdistaan joitakin ortodoksikirkkojen rakennushankkeita Suomen alueella, Kuopion kirkko oli yksi näistä. Kaikkiaan erilaisina avustuksina Bobrikovin kautta saatiin kirkon rakentamisen kustannuksista 41 %, seurakunnan keräämillä varoilla katettiin loput. Kirkon suunnitteli viipurilainen rakennusmestari Aleksander Isaksson Havin kirkon (sijaitsi Viipurin lähellä) piirustusten pohjalta.

Residenssitorin (nyk. Piispanpuisto) laidalla luterilaisen seurakunnan entisellä ruuspellolla aloitettiin kirkon rakentamistyöt 3.6.1902 pyhitetyn veden vihmomisella. Kirkon peruskivi siunattiin 17.8.1902. Pyhän Nikolaoksen kirkon rakensivat kuopiolaiset rakennusmiehet rakennusmestari A. Koistisen johdolla. Seurakuntalaiset

mään. Paikalla oli kolmesta merkittävästä kirkon rakennushanketta edistäneestä Nikolaista kaksi, arkkipiispa Nikolai ja kenraalikuvernööri Nikolai Bobrikov. Kolmas Nikolai, keisari Nikolai II antoi Venäjän valtion kassasta Bobrikovin hankkeeseen käyttämät varat. Itse- oikeutettuna juhlavieraana oli myös Lappeenrannan rovasti ja piirivalvoja Ivan Varfolomejev, jonka apu ja tietotaito kirkonrakentamisesta oli korvaamattoman tärkeä hanketta vetäville kuopiolaisille.

Esineistöstä

Ivan Varfolomejevin suhteilla Pyhän Nikolaoksen kirkolle tilattiin akateemiseen, länsimaiseen tyyliin maalatut ikonostaasi-ikonit Novodevitšin nunnaluostarista Pietarista. Pietarista löydettiin myös ikonostaasin tekijäksi Semen Abrosimovin ikonostaasi- versta.

Esineitä uuteen kirkkoon lahjoittivat niin seurakuntalaiset (rakentamisen aikaan kaikkiaan 150 henkeä) kuin muutkin henkilöt. Lattialla seisovassa kiotakaapissa oleva pyhän Ni-

kolaoksen ikoni on eversti Mihail Prudnikovin lahjoitus ja toisessa kiotakaapissa oleva parantaja Panteleimonin ikoni kuopiolaisen kauppiaan Semen Boikovin lahjoitus. Golgatan ristin taas lahjoitti seurakunnan pappi Viktor Kamenski, massiivisen katto- kruunun pietarilainen kauppias Ivan Samoilov ja alttaripöydän ja ehtoollis- kaluston kirkonisännöitsijä Petr Perfiljeff. Sarjan ehtoollispeitteitä puolestaan lahjoitti Kronstadtin Andreaksen kirkon pappi Ioann Sergijev, joka kanonisoitiin myöhemmin pyhäksi Johannes Krondstadtilaiseksi.

Kirkonkelloille unohdettiin varata rahat kirkon rakennusbudjettiin, mutta tässä kohdin saatiin apu kenraalikuvernööri Bobrikovilta. Hänen suosituksesta kellojen rakennusaineeksi annettiin tykistön romumetallia, joka su-

latettiin ja valettiin kuudeksi kelloksi Orlovin kellotehtaalla. Kaksi kirkonkelloa tuotiin vielä vanhasta kirkosta kuten myös ikoneita, ehtoolliskalusto ja papiston pukuja.

Laskua ja nousua

Historiansa aikana Pyhän Nikolaoksen kirkko on nähnyt monenlaisia vaiheita, kirkossakävijöitä on ollut milloin enemmän, milloin vähemmän. 1800-luvulla seurakuntalaisten määrä vaihteli vuosittain suurestikin (80-215 henkeä), sotilasosastojen siirtojen mukaisesti, sillä noin puolet seurakunnan väestä oli kaupunkiin sijoitettuja sotilaita. Kuopiossa ei ollut erillistä varuskuntakirkkoa, vaan sotilaat kävivät seurakunnan kirkossa.

Suomen itsenäistymisen jälkeen, 1930-luvun laman aikana seurakunta joutui taloudellisiin vaikeuksiin väkimmään pienentyessä ja kaupungin määrätessä seurakunnalle lisämaksuja. Tuolloin harkittiin jopa Pyhän Nikolaoksen kirkon myymistä ratkaisuna tilanteeseen. Elettiin Savonlinna-Kuopion yhdistetyn seurakunnan aikaa, jolloin kaksi pientä seurakuntaa oli yhdistetty yhteisen papin ja lukkarin hoitoon, mutta seurakunnat säilyttivät taloudellisen itsenäisyytensä.

Uuteen nousuun Kuopion seurakuntaelämä lähti seurakunnan esimieheksi vuonna 1937 nimetyn Vilho Hokkinen myötä. Hänen palveluspaikakseen tuli Kuopio ja yhdistetyn seurakunnan hallinto päätettiin kokonaisuudessaan siirtää Kuopion osaseurakunnan hoitoon.

Talvi- ja jatkosotien aikana ja niiden jälkeen Kuopioon saapui Karjalasta evakkoja, joiden myötä seurakunnan väkiluku kohosi useaan tuhanteen, kun sitä ennen seurakuntalaisia oli muutama sata. Arkkipiispanistuin siirrettiin evakkovaiheiden jälkeen Kuopioon ja Kuopion ortodoksisesta kirkosta alettiin käyttää nimitystä katedraali.

Sari Hirvonen

Kuvat Paavo Perolan kokoelma

Me, Kuopion seurakuntalaiset

Kuopion seurakunta elää historiansa kautta tässä päivässä. Tehtävää riittää kaiken ikäisille, mutta nyt iloitaan erityisesti lapsista ja nuorista, joiden määrä muuttoliikkeen vuoksi on seurakunnassa suurempi kuin Karjalan hiippakunnassa keskimäärin. Vuoden juhlan aihe on päiväkerhotoiminnan 40 vuotias taival.

Kuopion seurakunnan alueella viisitoista toimivaa pyhäkköä yhdeksän kunnan alueella kokoaa eri-ikäiset seurakuntalaiset yhteen. Pyhäkköjä ja maantieteellistä aluetta on tullut vuosien saatossa lisää Pielaveden seurakunnan yhdistyttyä seurakuntaan vuonna 2005 ja Karttulan kunnan liittyttyä Kuopioon vuoden 2011 alussa.

– Yhtenä seurakuntamme erityispiirteenä ovat pyhäkkötoimikunnat, sanoo kirkkoherra Timo Honkaselkä.

– Ne toimivat isännöitsijöiden johdolla, jonka apuna on alueen seurakuntalaisia sekä alueen pappi ja kanttori. Pyhäkkötoimikunnat tarjoavat väliseen tiedonkulun parantamiseksi seurakunnan hallintoon ja voivat toimia isännöitsijän apuna esimerkiksi silloin kun laaditaan esitystä pyhäkön toiminta- ja taloussuunnitelmaksi.

Kaikissa Kuopion alueen pyhäköissä ei voida toimittaa palveluksia viikoittain, muutamissa ainoastaan kesäaikaan. Pyhäkköihin liittyy näin myös vapaaehtoistyö, joka isä Timon mukaan on koko seurakunnan toiminnan lähtökohta.

– Lukuisten pyhäkköjen ja hautausmaiden kunnossapito ei onnistuisi mitenkään ilman vapaaehtoisia.

Isä Timo muistuttaa siitä kuinka seurakunta on yhteisö, jossa jokaiselle jäsenelle tulisi löytyä tehtäviä omien

mahdollisuuksien ja voimien mukaan, tueksi ja virkistykseksi. Seurakunnan toiminnassa tarvitaan monenlaista asiantuntemusta ja osaamista. Tapoja ja mahdollisuuksia vapaaehtoistyöhön on erilaisia seurakunnanhallinnon tehtävistä, eri toimintapiireihin ja tiistaiseuroihin saakka.

Talkoovoimaa

Myös nelisenkymmentä vuotta seurakunnan ja kirkollishallituksen työssä ollut Lahja Löschy korostaa talkootyön voimaa. Työvuosina talous- ja hallintotehtävien lisäksi Lahjan tehtäviin kuuluivat juuri tiistaiseurat, joita kiertämällä monista seurakuntalaisista tuli läheisiä ystäviä.

– Ilman vapaaehtoisia moni tiistaiseura uhkasi aikoinaan lopettaa toimintansa, mutta seurakuntalaisia mukaan innostamalla, saivat ryhmät uutta puhuttia tehtäväänsä, muistelee Lahja.

Tästä esimerkkinä mm. Kehvon-Väänälänrannan tiistaiseura, jonka toiminta oli aikoinaan täysin hiipumassa, mutta joka iloisella yhteisvoimalla saatiin jälleen pyörimään niin, että tänä vuonna vietettiin seuran 60-vuotisjuhlaa.

– Kauniita muistoja, jotka kantavat ryhmiä eteenpäin myös tässä päivässä, sanoo Lahja.

Monilla paikkakunnilla yhä vielä

KUVAT: HARRI PEIPONEN

Anna- Liisa Vainiopää ja Lahja Löschy.

toiminta muodostuu juuri tiistaiseurojen ympärille. Isä Timo kannustaa-kin seurakuntalaisia luomaan itse erilaisia toimintamuotoja.

– On hyvä muistaa, että seurakunta olemme me itse, sen jäsenet.

Ja jäsenistä tärkeimpien joukossa ovat juuri lapset, jotka ovat tulevaisuuden seurakuntalaisia. Lahja toivookin, että mahdollisimman moni lapsi pääsee kirkkoon ja tulee näin luontevasti mukaan jumalanpalveluselämään.

40 vuotiaat päiväkerhot

Jokainen Kirkon jäsen on isä Timon mukaan vastuussa siitä miten omaa uskonperintöämme siirrämme eteenpäin tu-

Kuopiossa lapset ovat saaneet nauttia päiväkerhotoiminnasta jo 40 vuotta. Joulunäytelmä kertoo joulun ilosanomasta.

Kirkkoherra Timo Honkaselkä.

leville sukupolville, lapsille ja nuorille. Perheissä oma uskon perintö voi kulkea arjessa mukana huomioimalla paastajat ja rukoillen yhdessä iltarukoukset.

– Ilman osallistumista Kirkon jumalanpalveluselämään ei uskoa voi elää todeksi ja sen vuoksi vanhemmat ovat tässä avainasemassa.

Osansa tärkeästä työstä tekee myös seurakunnan päiväkerhotoiminta, joka täyttää tänä vuonna 40 vuotta.

– Seurakunnassa on panostettu lapsi- ja nuorisotyöhön siten, että meillä on kaksi päätoimista lapsi- ja nuorisotyöntekijää, mikä on n. 4000 jäsenen seura-

kunnassa paljon, muistuttaa isä Timo.

– Säännöllinen toiminta on ollut varsin Kuopio keskeistä, mutta toimintaa on myös muualla seurakunnan alueella erilaisten perhepäivien ja koululaisien kerhojen muodossa, joissa lapsi- ja nuorisotyöntekijät ovat olleet mukana.

Ihania lapsityön muistoja on Anna-Liisa Vainiopäällä, joka työvuosinaan teki seurakunnassa työtä lasten parissa yli kaksitoista vuotta.

– Pidimme päiväkerhoja parhaimmillaan yli 90 lapselle. Niiden rinnalla kehittyivät myös äitilapsi-piirit ja myöhemmin nuoretkin tulivat mukaan

KUOPION PÄIVÄKERHOTOIMINTA 40 V- JUHLA 6.12.2012

P. Nikolaoksen katedraali, klo 10 vedenpyhitys ja liturgia
Juhla seurakuntasalilla, Snellmaninkatu 8.

✿ Tervetulosanat ja ruoan siunaus
Isä Timo Honkaselkä

✿ Lapsikuoron esitys

✿ Jouluelämyksen näytelmä

✿ Lapsi- ja nuorisotyön toiminta vuosien varrella, Anna-Liisa Vainiomäki

✿ Runoesitys, venäjänkielinen lastenkerho

✿ Musiikkiesityksiä

✿ Kirkon kuoro

✿ Yhteislaulu

Juhlassa tarjotaan joulupuuroa ja kahvit.

toimintaan mm. leirien kautta.

Kirkon perinne huomioitiin kerhoissa esimerkiksi tuohusrukousten ja paastoaikojen kautta.

– Karkkikuppi kokosi yhteen paastonaikana lasten luovuttamat makeiset. Parista namista luopuminen oli pienelle paastojalle jo suuri teko.

– Lapset ovat kanssakäymisessään ja teoissaan niin aitoja ja vilpittömiä, sanoo Anna-Liisa.

Yhdessä lasten kanssa jaettiin niin arjen kuin suurten juhlienkin hetket. Monesti tie vei myös liturgiaan. Sinne seurakuntalaisia kutsuu terveisinään myös isä Timo:

– Kaikki Kirkon toiminta suuntaa kohti jumalanpalveluselämää. Käykää kirkossa ja tutustukaa rikkaaseen liturgiseen perinteeseen. Tulkaa mukaan yhteiseen toimintaan!

Mari Vainio

Näkijä ja tekijä

*Joillakin ihmisillä on valonkantajan ja visio-
näärin ominaisuus ja lahja. Sellainen on
annettu jo syntymässä rovasti Elias Huurinaiselle,
joka on viimeiset vuosikymmenet tehnyt kansain-
välisestikin merkittävää työtä Iisalmen
ortodoksisen seurakunnan kirkkoherrana.*

Rovasti Elias
Huurinainen.

Yksi isä Eliaan pitkä-
aikaisemmista
luottamustehtävis-
tä on ollut Kirk-
komme edustajuus Pipiliaseu-
ran hallituksessa, jossa hän on
toiminut jo parikymmentä
vuotta, osan ajasta hallituksen
varapuheenjohtajana ja työva-
liokunnan jäsenenä.

Suomen Piiliasseura on osa
maailmanlaajuista Yhtyneet
Pipiliaseurat- järjestöä, joka
toimii kaikkialla maailmas-
sa. Sen päämääränä on kään-
tää Raamattu tai sen osia kai-
kille maailman kielille. Isä
Elias muistuttaakin siitä kuin-
ka maailmassa puhutaan yli
6000 kieltä.

– Koko Raamattu on kään-
netty vasta n. 470 kielelle ja
Uusi testamentti n. 1200 kielelle. Kään-
nöstyötä on siis vielä runsaasti jäljellä.

Suomen Pipiliasseuran keskeisenä han-
ketavoitteena on ollut viimeisten parin
vuosikymmenen ajan Raamatun kään-
täminen erityisesti suomen sukukielille.

– Olen saanut seurata näitä usein
monimutkaisiakin käännöshankkeita
hyvin läheltä, sanoo isä Elias.

Hän antaa esimerkiksi Uuden tes-
tamentin, jonka käännöstyö yhdelle
sukukielellemme kestää n. 10 vuotta.
Projektia varten koulutetaan kyseisen
kielen osaajat Suomesta ja paikallista-
solta, tehdään käännöstyö yhdessä pai-

kallisen ortodoksisen kirkon asiantun-
tijoiden kanssa, koeluetaan ja arvioi-
daan kielelliset ominaisuudet kielen-
käyttäjien keskuudessa ennen kuin
käännös pääsee kansan keskuuteen.

Isä Elias iloitseekin siitä, että on saa-
nut olla mukana kaikissa 12 jo valmis-
tuneessa projektissa ja erityisesti niiden
kansan keskuuteen levittämisessä.

– Olemme yhdessä kääntäjien ja pai-
kallisen kirkon edustajien kanssa pitä-
neet tilaisuuksia niin kylillä kuin kau-
pungeissakin, joissa ihmisille on ker-
rottu käännöstyöstä ja esitelty se kä-
destä käteen, sydäimestä sydämeen, sa-
noo isä Elias.

– Olen myös saanut ideoida paikal-
lisen kirkon edustajien kanssa sitä, mi-
ten uusi käännös voisi palvella Kirk-
koa, sen jumalanpalveluselämää tai mi-
ten papistoa voitaisiin kannustaa luke-
maan uutta käännöstä kansalle esimer-
kiksi evankeliumi- ja epistolatekstein.
Lisäksi olemme tukeneet uuden kään-
nöksen soveltamista jumalanpalvelus-
teksteihin monin paikoin hyvin tulok-
sin, kertoo isä Elias.

Raamatun merkitys

Käännöstyö on pitkäjänteistä eikä päi-
vässä jos ei vuodessakaan tapahdu pal-
jon, mutta vuosikymmenessä voi jo
nähdä positiivisia työn tuloksia. Isä Eli-

aan mukaan käännöstyö on mitä pal-
kitsevin tehtävä. On hienoa saada vie-
dä Jumalan Sanaa ihmisille heidän
omalla äidinkielellään.

– On aivan eri asia lukea Raamat-
tua ersalaisena ersankielellä kuin esi-
merkiksi venäjän kielellä, muistuttaa
isä Elias, joka on tehnyt työtä mm. Li-
vvin ja Vepsän Karjalassa, Mortvassa,
Marissa ja Komin Udmurdiassa.

Isä Eliaan mielestä ortodokseilla, toi-
sin kuin luterilaisilla on sellainen käsi-
tys, että Raamattu ei olisi se ”ykkösasia”.
Tämän hän kokee kovin surullisena.

– Raamatun varaan rakentuu kaik-
ki uskon elämä. Jumalan Sana elävöit-
tää meidät uskoviksi. Raamattua luki-
essamme olemme konkreettisesti yhtey-
dessä Jumalan kanssa ja Sana virtaa
sydämeemme elämän iloksi ja valoksi.

Työ rakentajana

Isä Elias on elämänsä aikana ryhtynyt
moniin voiman ponnistuksia vaativiin
projekteihin. Yli kaksikymmentä vuot-
ta sitten hän käynnisti rakennushank-
keen, joka oli jo silloin ihme. Hänen
johdollaan nousi vuonna 1989 Iisalmen
ortodoksisen kirkon viereen kaunis
valkoinen rakennus kupoleineen. Ra-
kennus nimettiin Evakkokeskukseksi.

Tarmoa hänellä riittää tänäkin päi-
vänä kehittää keskusta eteenpäin ja juu-

ri nyt onkin meneillään suuri rakennus-
projekti, jonka kautta nimi muuttuu
KulttuuriArtokseksi. Keittiö ja ravinto-
la mm. uusitaan täysin ja keskuksen yh-
teyteen uudistuu 37 ajanmukaista huo-
netta käsittävä Hotel Artos.

Isä Elias on myös johtanut lukuisia
pyhiinvaellusmatkoja Venäjän luostarei-
hin ja Israelin pyhille paikoille ja ollut
perustamassa mm. Laatokan Karjalan
kulttuuria virtuaalitekniikan avulla nos-
tavaa Kahen puolen rajua -projektia.

Sielun puhtaus

Iisalmen kirkkoherra on kasvanut vah-
van ortodoksisen suvun keskellä.

– Teen työtä rakkaudesta Kirkkoon,
uskoon, ortodoksisen kulttuuriin - ja
perinteeseen. Olen havainnut, että sil-
loin Jumalan rakkaus lähestyy ihmis-
tä, mutta ei se ilman omaa ponniste-
luakaan tule.

– Ihmisten pitää avoimesti heittäy-
tyä sen varaan, että Jumala pitää meis-
tä huolta, mutta se vaatii itseltäkin jo-
takin. Ihmisen on pidettävä sielunsa
puhtaana, sillä likaisessa sielussa ei
Jumalan rakkaus elä. Sydän on Juma-
lan rakkauden vastaanottohuone. Siel-
lä sen voima moninkertaistuu. Ihmi-
sen tulee siis kaikessa ja kaikkialla
varjella ennen kaikkea sielun puhta-
utta, sanoo isä Elias

Hän viittaa tässä apostoli Paavalin ga-
latalaiskirjeen 5. kohtaan, jossa Paavali
puhuu hengen hedelmistä. Niistä nousee
sielun puhtaus: rakkaus, rauha, ilo, kär-
sivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskolli-
suus, lempeys ja itsensähillitseminen.

Isä Elias kannustaakin lukemaan Raa-
mattua, Jumalan Sanaa ja kuuntelemaan
saarnoja, jotka ovat Sanan tulkintaa.

– Avaa sydämesi ja anna Sanan ehey-
tävän voiman virrata sisimpääsi.

Mari Vainio

Isä Elias on
ollut mukana
useassa Raama-
tun käännös-
työprojektissa.

KUVAT: SUOMEN PIILIASSEURA

RAAMATUNKÄÄNNÖSINSTITUUTTI (RKI)

Herrojen herkusta leiväksi kansalle

Kaksisataa vuotta sitten suomalaisten mieliä hallitsi pelonsekainen odotus. Pari vuotta aiemmin Suomi oli Ruotsin valtakunnan takapihasta muuttunut autonomiseksi Venäjän suurruhtinaskunnaksi. Tosiasiassa mikään ei kuitenkaan ollut muuttunut. Suomi oli edelleen rajamaa ja puskuri ulkopuolisia hyökkäyksiä vastaan. Muutoksen tuulet puhalsivat, mutta välillä aika yllättävältä taholta.

Olemme koulussa oppineet, että luterilainen reformaatio toi äidinkielen Raamatun sanan kaikkien suomalaisten ulottuville. Tämä on totta mutta vain teoriassa.

Raamattu vuodelta 1817

Mikael Agricolan kääntämä ensimmäinen suomenkielinen Uusi testamentti julkaistiin vuonna 1548. Siitä otettiin 500 kappaleen painos, josta noin 300 saapui Suomeen asti. Äidinkielen Jumalan sana tuli siis kansan ulottuville vain heidän edustajiensa, pappien, aatelisten, rikkaiden porvari- en ja maaomistajien kautta.

Hieman demokraattisemmin kävi vuonna 1642 ilmestyneen ensimmäisen kokonaisen Raamatun kanssa. Siitä otettiin 1200 kappaleen painos, joista kokonaista 800 kappaletta tuli suomenkielisten käsiin. Perunkirjoitusten perusteella on päätelty, että esimerkiksi Pohjois-Karjalaan tästä painoksesta saatiin varmuudella vain yksi kappale.

ANU TUOMAINEN / SUOMEN PIPLASEURA

Raamatun seuraavat painokset julkaistiin 1685, 1758 ja 1776. Niitä levisi Pohjois-Karjalaankin jo useampi kappale, 1700-luvun Raamattuja yhteensä 146 kappaletta. Mutta esimerkiksi Kontiolahdelle, johon Joensuu tuohon aikaan kuului, saatiin varmuudella vain neljä Raamattua.

Lyhyesti sanottuna 1500-luvulta 1800-luvun alkuun, 250 vuoden aikana suomenkielistä Raamattua tai Uut-

ta testamenttia oli painettu noin 17 000 kappaletta. Yli miljoonaiseksi kasvanut kansa oli saanut Pipliaseuran perustamiseen asti nauttia äidinkielen Raamatun lukemisesta vain varakaiden edustajiensa välityksellä.

Matkalla kansan kirjaksi

Vuonna 1812 Turussa perustettu Suomen Pipliaseura – maan vanhin kristillinen järjestö ja vanhin toimiva kirjankustantaja – perustettiin vastamaan huutavaan raamattupulaan.

Uusi seura oli omana aikanaan kummajainen. Siihen asti miltei läntiseltä osaltaan yksisilmäisesti luterilaiseen maahan syntyi seura, jonka kättilönä oli Englannin vapaakirkollinen John Paterson. Seuran kummeina toimivat luterilainen Turun piispa Jakob Tengström ja ortodoksinen Venäjän maan keisari ja vastasyntyneen autonomisen Suomen suurruhtinas Aleksanteri I, joka tuki seuran perustamista myös taloudellisesti.

Seitsemästä villistä veljeksestä kirjoittanut Aleksis Kivi tiesi, että 1800-luvun suomalaiset saivat äidinkielen Raamatun pääosin englantilaisten keräämän kolehdin turvin. Tukea Raamattujen painattamiseen saatiin koko vuosisadan ajan. Jo vuonna 1819 saatiin suomenpuolisen Karjalan alueelle 150 Raamattua ja 450 Uutta testamenttia. Tilastollisesti Raamatusta tuli koko kansan kirja vasta 1900-luvun alussa.

Globaali verkosto

Tänään 200-vuotias Suomen Pipliaseura on osa kansainvälistä pipliaseurojen verkostoa, joka toimii 200 maassa. Se on maailman kattavin raamatunkäännöstyön ja Raamatun levittämisen asiantuntija. Valtaosa eri puolilla maailmaa käytettävistä Raamatunkäännöksistä on syntynyt tämän verkoston piirissä. Jo valmistuneilla käännöksillä on tavoitettu 3,8 miljardia ihmistä. Vertailun vuoksi voidaan todeta, että vastaava luku toiseksi suurimmalla raamatunkäännösjärjestöllä

Wycliffe-raamatunkääntäjillä on 145 miljoonaa.

Pipliaseurat ovat eri puolilla maailmaa mukana noin 500 raamatunkäännöshankkeessa, joista Suomesta käsin tuetaan 50 eri hanketta. Tähän kuuluu myös kaksitoista suomensukuista kieltä. Niistä seuraavaksi odotetaan udmurtinkielisen Raamatun ilmestymistä.

Ekumeeninen toimija

Suomen Pipliaseura on – kuten muutkin pipliaseurat – ekumeeninen toimija. Suomessa sen jäsenkunnan muodostavat yli puolet Suomen ev.lut. kirkon seurakunnista, Suomen ortodoksinen kirkko, Katolinen kirkko Suomessa sekä Suomen vapaakristillinen neuvosto. Arkkipiispa Leo on seuran kunniajäsen.

Pipliaseurojen toiminta-ajatus voidaan kiteyttää seuraavasti: ”Raamatun sana kuuluu kaikille, jotka sitä kaipaavat. Se tulee luetuksi ja kuulluksi, kun käännöksen kieli on ymmärrettävää, kun julkaisun muoto vastaa käyttäjän tarpeita ja kun tuotteen hinta sopii kukkarolle”.

Tämä tehtävä yhdistää kaikkia kirkkoja. Ekumeenisena lähetysjärjestönä Suomen Pipliaseura on kirkkojen palvelija. Sillä ei ole omaa dogmatiikkaa eikä omaa kirkoista riippumatonta julistustoimintaa. Seuran toiminnan yksi keskeinen ajatus on, että Raamattu on kirkkojen kirja ja sen tulkinta kuuluu viime kädessä kirkkoille. Samanaikaisesti seura toimii yhdessä kaikkien kirkkojen kanssa sen hyväksi, että Raamattu saataisiin kaikkien ihmisten ulottuville luotettavana ja helposti ymmärrettävänä käännöksenä.

Markku Kotila

Suomen Pipliaseuran pääsihteeri

(Tiedot Karjalan raamattutilanteesta perustuvat TT Teemu Kakkurin kokoamaan aineistoon. Kakkuri valmistelee laajaa tutkimusta Suomen Pipliaseuran historiasta.)

SUOMEN PIPLASEURA

Vizingan Lastenraamattu.

ANU TUOMAINEN / SUOMEN PIPLASEURA

Puhemiesistö ja Raamatut.

”Metsän korvesta tullaan, ja, niin kuin näette, on tuossa varsoillamme vedettävänä ankara kuorma, jonka painoa lisää vielä seitsemän uutta testamenttia, seitsemän Enklannin lahjaa. Ja luulenpa, että juuri syvimmit, vaikeimmat paikat tässä kirjassa painaa nyt kuormaamme enimmäin kaikista”. (Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä)

TUUKKA RANTANEN

Joensuun kirkon
juhlaviikko
huipentui
juhlaliturgiaan.

Pyhän Nikolaoksen kirkkoa juhlittiin Joensuussa

Joensuun Pyhän Nikolaoksen kirkko täytti 125-vuotta. Vuonna 1887 valmistunutta, G.F.Karpovin suunnittelemaa, pyhäkköä juhlittiin syyskuussa viikon ajan.

Juhlaviikolla kirkko oli auki yleisölle jokaisena päivänä. Koko viikon ajan tarjolla oli myös juhla-kahvit kirkon mäelle pystetyssä teltassa.

Samoin jokaisena iltana kaunis pyhäkkö täyttyi musiikista. Kuusi kuoroa esiintyi juhlaviikon eri konserteissa. Yleisö sai myös kuulla tietokirjailija Heikki Tarman kirkon historiasta kertovia luentoja. Mahtui viikon ohjelmaan myös nukketeatteri-esitys. Viikko huipentui juhlaliturgiaan. Alkuperäiset, Pietarissa valetut kellot kutsuivat kirkon täydeltä väkeä palveluk-

seen. Arkkipiispa Leon puhetta kuuntelikin hartaana lähes kaksi ja puolisataa kuulijaa.

Kaikkienensa juhlaviikon tapahtumat kiinnostivat yleisöä. Aikakirjoihin vietiin yhteensä yli 2000 kävijää. Eniten väkeä oli juhlaliturgiassa. Konserttien kävijämäärä vaihteli 70–130 kuulijaan ja juhlakahveja kaadettiin parhaimmillaan 180 kupillista päivässä. Juhla tapahtumat jatkuvat vielä syksyn ajan 4-osaisella luentosarjalla, jonka aiheena on ”Arvot muutoksessa.”

Oma lukunsa olivat monet tarinat joita viikon aikana kuulimme. Kävijöillä oli paljon omia kirkkoon liittyviä muistoja. Niinpä joku kertoi kirkon ulkomaalauksista, mitä värejä aikojen saatossa oli seinissä ollut. Toinen taas ker-

toi isän tai jonkun lähisukulaisensa kanssa olleensa joskus korjaustöissä ja eräälle lähinaapurille Pyhän Nikolaoksen kirkko oli päivittäinen kaveri.

– En ole ortodoksi, mutta silti minulle tämä kirkko on tärkeä. Kun en aina pääse ulos, seuran tarkasti ikkunasta tapahtumia sen ympärillä. Se on kuin hyvä ystävä.

Monelle kaupunkilaiselle käynti kirkossa oli ensimmäinen kosketus ortodoksisuuteen.

Juhlaviikko palveli monin tavoin niin seurakuntalaisia kuin myös muita joensuulaisia. Onhan Kirkkokadun päässä oleva puinen Pyhän Nikolaoksen kirkko merkittävä osa joensuulaista rakennus- ja kaupunkikulttuuria. Se on Museoviraston suojelukohde.

Anneli Lujanen

Kirkko, kuin
hyvä ystävä

TUUKKA RANTANEN

Arkkipiispa Leo siunasi igumenia Mikaelan tehtävänsä.

Igumenia Mikaela siunattiin tehtävänsä

TUUKKA RANTANEN

Lintulan luostarin johtaja, igumenia Mikaela.

Arkkipiispa Leo siunasi Lintulan luostarin uuden johtajan, igumenia Mikaelan tehtävänsä 1.10. Lintulan Pyhän Kolminaisuuden kirkossa.

Igumenia Mikaela on vuonna 1894 perustetun luostarin 12. johtaja ja kahdeksas igumenia. Äiti Mikaela on asunut Lintulan luostarissa 26 vuotta. Hän on 67-vuotias ja kotoisin Sonkajärveltä. Ennen luostariin tuloaan hän toimi opettajana.

Kesäkuussa edesmennyt luostarin edellinen johtaja igumenia Marina toimi johtajana 14 vuotta (1998–2012).

AK

Rauhaa, ei rahaa

Synnyin kesäpäivän seisauksessa. Huusin koko kesän. Syksy meni ja syttyi talvisota. Minä aloin kontata. Tuli joulu, jota en muista. Jatkosodan joulut jo muistan. Mikkeliä pommitettiin. Istuin reessä, jota ajettiin kaupungista maaseudulle, äitini kotitaloon, turvaan. Hevosien varjo vilahteli ohikiitävissä kinoksissa. Taivaankansi yläpuolella oli reikiä täynnä. Siellä oli hiljaisinta. Maailma näyttäytyi mustavalkoisena, ilman värejä.

Ääni tuli kuvaan kun ministeri luki rauhan ehtoja radiossa. Kuulijat seisivat pihalla äänettöminä. Mikä nyt eteen? Pula-aika ja pula-ajan joulut.

Elintarvikekortteja jaetaan. Puupenkillä junavaunussa istuu sotilas, joka soittaa haitaria ja laulaa: ”Nyt köyhän niin kuin rikkaan luo, suloinen joulus tuo.” Topeliuksen sanat, kuiskaa isän ääni vierestäni, satusedän. Nyökkään, luulen ymmärtäväni. Aamulla naapurin tati oli tiedustellut äidiltä läskinpala joulupöytään. Että jos hänellä, maatalon tyttärellä, olisi antaa...

50-luvulla tulivat värit. Hollywood kuvitti Raamatun kertomuksia ja kansa joi janoonsa kotimaisia kolajuomia. Joululahjoista löytyi jo tehtaan leimat ja logot.

Lopulta markat muuttuivat euroiksi ja me lensimme kulutuksen skeittilaudalla läpi kaiken kohtuuden, ymmärryksen ja ulkoistuksen uskomattoman keveyden; läpi hengellisen happikadon ja globaalin vastuun.

Entä jos Jeesus nyt ilmestyisi joulukadulle? Yhtäkkiä! Kaataisiko hän markkinapöydät? Nappaisiko ruoskan ja antaisi soida? Arvo Turtiainen vastasi jo v. 1967 runokokoelmassaan Hyvää joulua: ”Te rahantekijät, väärentäjät, nimeni on Rauha, ei Raha.”

Kalle Holmberg

Päiväkoti Pääsky 40-vuotias

Joensuun ortodoksisen seurakunnan omistamalla Päiväkoti Pääskyllä on tänä vuonna aihetta juhlaan. Pääsky on hoitanut lapsia siipiensä suojassa jo pian 40 vuoden ajan.

Päiväkodin perustamista esitti ensimmäiseksi isä Erkki Piironen. Toiminta alkoi kesäkuussa 1973 seitsemäntoista lapsen voimin kahdessa eri osoitteessa.

– Leikki-ikäiset temmelsivät varsinaisessa Pääskyssä seurakuntatalolla ja vauvat oli sijoitettuna pappilan taloon, kertoo päiväkodin nykyinen johtaja Kirsi Hirvonen.

Tällä hetkellä lapsia on hoidossa 28 ja vakituista henkilökuntaa kahdeksan. Hippusten ryhmässä ovat 2–4 -vuotiaat lapset ja Siipisissä 4–6 vuotiaat.

Kokopäivähoidon lisäksi Päiväkoti Pääsky tarjoaa monipuolista varhaiskasvatusta ja esiopetusta. Painopisteet ovat uskonto- ja kulttuurikasvatukselle.

sa sekä kansainvälisyydessä.

Ortodoksisuus ei ole päiväkodin pääsyvaatimuksena vaan mukana on myös muihin uskontokuntiin kuuluvien ja ns. uskonottomien vanhempien lapsia.

Ortodoksisuus näkyy kuitenkin arjessa monin tavoin.

– Ympäristö kirkkoineen, hautausmaaineen ja rakennuksineen on hyvin ortodoksinen. Jokaisessa päiväkodin huoneessa on ikoneita ja ateriointiin kuuluu olennaisesti ruoan siunaus. Seurakunnan työntekijät myös vierailivat päiväkodissa, pitävät uskontotutkioita ja kantavat näin lapsia Traditi- on äärelle, sanoo Kirsi.

– Pyrimme myös yhdessä palaamaan käsiteltyihin aiheisiin arjen keskustelu-

Pääskyjen retkiryhmä.

jen kautta. Näin ortodoksilapset, jotka kouluun mennessään ovat vähemmistönä saavat tukea ja rohkaisua omaan ortodoksiseen identiteettiinsä.

Kuten muissakin päiväkodeissa päivät täyttyvät lauluista, leikeistä ja askarteluista. Välillä myös retkeilään, opetellaan erilaisia arjen taitoja – juhlistaankin. Näin hiljalleen kasvavat elämän vaatimat taidot kuten

suvaitsevaisuus, toisen ihmisen huomioiminen ja lupa omana itsenä oloon. AK

Juhla

Vietämme yhteistä juhlaa lauantaina 5.1. Juhla alkaa kiitosrukoushetkellä Joensuun Pyhän Nikolaoksen kirkossa klo 10 ja jatkuu sen jälkeen ortodoksisella seurakuntasalilla. Toivotamme kaikki entiset työntekijät ja yhteistyökumppanit tervetulleiksi juhlimaan kanssamme! Pyydämme ilmoittamaan juhlaan osallistumisesta osoitteeseen: paivakoti.paasky@ort.fi tai p. 045-891 5100.

Tansania kutsuu joulukuussa

Mari Kontturi, Tiina Matveinen ja Anneli Pietarinen kertoivat Joensuun lähetysillä Missio- tiimin toiminnasta.

Tänä vuonna Tansaniaan starttaa jo toinen Missio-tiimi. Joulukuussa matkaan lähtevät Ortodoksisen lähetysryhmän johtaja Aino Nenola, kanttori Anneli Pietarinen ja kansainvälisyyspäällikkö Mari Kontturi.

Ensimmäistä kertaa Missio-tiimiin osallistuva Mari on innolla lähdössä matkaan.

– Olen kiinnostunut ihmisistä, kielistä ja kulttuureista ja luonteeltani varmaankin kulkija, aina utelias näkemään ja kokemaan uutta. Tämä tehtävä on

hieno mahdollisuus tehdä pientä ja konkreettista hyvää ja toteuttaa Kristuksen lähetyskäskeä.

Marin opetusaiheet liittyvät sakramentteihin ja lisäksi hän on mukana leirin ikonityöpajassa.

– Kiire taitaa vielä tulla materiaalien valmistuksessa, mutta muuten olen hyvällä ja luottavaisella mielellä lähdössä matkaan, opettamaan mutta myös oppimaan uutta.

Mari Vainio

Filantropiasta kirkon lähetys- ja diakoniajärjestö

Jyväskylässä lauantaina 27.10. koontuneet Ortaidin ja Ortodoksisen Lähetysryhmän yhdistyskokoukset käsitelivät nimi- ja sääntömuutosta.

Ortodoksisen kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakoniatyön järjestöt päättivät yhdistää toiminnot ja työntekijät. Käytännössä yhdistäminen toteutetaan Ortodoksisen kirkon ulkomaanapu Ortaid ry:n nimi- ja sääntömuutoksella ja Ortodoksinen Lähetys ry:n toiminto-

jen ja työntekijän siirtämisellä Filantropia ry:n organisaatioon 1.1.2013 alkaen.

Ortaidin ylimääräinen yhdistyskokous hyväksyi ennakkotarkastetun sääntömuutoksen ja uuden nimen Ortodoksisen kirkon kansainvälinen diakonia ja lähetystyö Filantropia ry. Nimestä voidaan käyttää myös lyhennettä Filantropia ry.

Nimi pohjautuu kreikan kieleen ja tarkoittaa ihmisrakkautta. Filantropian merkityksen mukaisesti lähetystyö ja diako-

nia kumpuavat Jumalan rakkaudesta ihmistä ja maailmaa kohtaan. Järjestön tavoitteena on syventää kirkon jäsenten diakonia-, lähetys- ja lähimmäisvastuuta.

Yhdistyskokous valitsi Filantropia ry:n hallituksen puheenjohtajaksi arkkipiispa Leon ja muiksi jäseniksi neljä vanhoista hallituksista ja neljä uutta jäsentä. Ortodoksisen Lähetysryhmän ja Ortaidin hallituksista tulivat valituiksi maa- ja metsätaloustieteiden maisteri Elsi Takala Heinävedeltä, opettaja Hannele Järvinen Jyväskylästä, seurakuntapastori Mikael Sundkvist Vantaalta ja hallinnollinen sihteeri Soili Penttonen Helsingistä.

Uusina jäseninä aloittavat tasa-arvovaltuutettu Pirkko Mäkinen, projekti-koordinaattori Johanna Toivonen ja hankintapäällikkö Mika Hänninen Helsingistä sekä teologian tohtori Grant S. White Turusta.

Uusi hallitus kokoontuu joulukuussa päättämään uuden organisaation toimenkuvista, työntekijöihin liitty-

vistä järjestelyistä ja Filantropian ja Ortodoksisen Lähetysryhmän välisestä yhteistyösopimuksesta vuodelle 2013.

Vuonna 1978 perustettu Ortodoksinen Lähetys ry jatkaa lähetystyön tukemista vuoden 2013 loppuun, jolloin yhdistys lakkautetaan. Ortaid ry perustettiin vuonna 2000 ortodoksisen kirkon lähialueiden ja humanitaarisen avun järjestöksi. Molempien järjestöjen työ jatkuu katkeamattomana Filantropia ry:ssä.

Riina Nguyen

media

YLE Radio 1

2.12. Liturgia klo 11.00. Kirkkoherra Alexander Hautamäki. Pyhän Nikolaoksen kirkko, Kotka.

6.12. Liturgia klo 10.00. Kirkkoherra Iivo Suvanto. Pyhän Nikolaoksen kirkko, Joensuu.

15.12. Aamuhartaus klo 6.15 ja 7.50, Nunna Kristoduli, Lintulan luostari, Heinävesi

18.12. Iltahartaus klo 18.50, Metropoliitta Ambrosius, Helsinki.

23.12. Liturgia klo 11.00. Kirkkoherra Marko Patronen. Pyhän Kolminaisuuden katedraali, Oulu.

24.12. Suuri ehtoopalvelus klo 18.00. Pastori Heikki Honkamäki. Pyhän Aleksanteri Nevskin ja pyhän Nikolaoksen kirkko, Tampere.

25.12. Liturgia klo 8.00. Kirkkoherra Matti Wallgren. Pyhän Nikolaoksen kirkko, Vaasa.

31.12. Ehtoopalvelus klo 18.00. Kirkkoherra Timo Honkaselkä. Pyhän Nikolaoksen katedraali, Kuopio.

Suru kysyi sydämeltä

Suru kysyi sydämeltä on kuopiolaisen Eija Ipatin kolmas runokirja.

Runot kertovat kirjoittajan omasta sairastumisesta, vanhuudesta; myös kuolemasta ja surusta.

– Oli hyvin opettavaista ja suuri siunaus saada olla lähellä vanhempiani heidän viimeisten elinvuosiensa aikana. Erityisen koskettavaa oli olla läsnä äitini kuolinhetkellä. Mitä sitten on jäänyt jäljelle kaikesta vaivannäöstä elämän aikana? Vain rakkaus, sanoo ääni sisimmässäni. Vain rakkaus.

Eija Ipatin esikoisteos Jakaranda puhkeaa kukkaan on täynnä tuntemuksia ja kokemuksia kolmesta lähtystyövuodesta Keniassa. Toinen runokirja Taivaallisen ruusun tuoksu kuvaa ortodoksisen uskon arkea ja juhlaa.

Uusinta runokirjaa myydään diakoniatyön hyväksi. Kappalehinta on 15 euroa. Sitä on saatavana Kuopion ortodoksisen seurakunnan kirkkoherranvirastosta kuopio@ort.fi, Joensuun Filokalia-kaupasta, Joensuun kirkkoheranvirastosta sekä kirjan kirjoittajalta ipatti.eija@gmail.com.

Eija Ipatti

Kiittäkää taivaissa Herraa

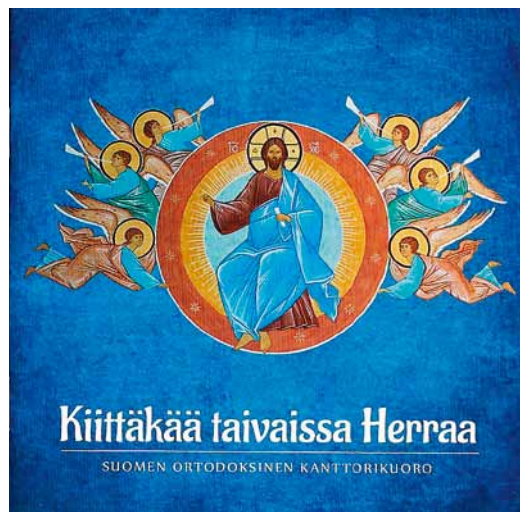
Kanttorikuorolta hieno äänilevy

Suomen ortodoksinen kanttorikuoro on julkaisut liittonsa 80-vuotisjuhlan merkeissä korkeatasoisen CD:n, jota on ilo kuunnella. Levyllä on kiinnostavaa uutta ja vanhaa suomalaista kirkkomusiikkia sekä muutamia ulkomaisia teoksia.

Levyn aloittaa Mikko Sidoroffin (s. 1985) Monia vuosia ja päättää Leonid Bashmakovin (s. 1927) vastaava sävellys. On arvokasta, että levyllä on saatu kolme osaa Peter Mirolybovin (1918–2004) vuosina 1939–56 säveltämästä vaativasta liturgiasta erinomaisina esityksinä: Kiitä sieluni Herraa, Pyhä Jumala ja sunnuntain ehtoollislauselma Kiittäkää taivaissa Herraa. Jo klassikko on Kuopion tuomiokirkon urkurin, Eero Väätäisen (s. 1947) Kerubiveisu vuodelta 1995.

Nuorta säveltäjäpolvea edustaa ansiokkaasti Tampereen kanttori Heikki Hattunen (s. 1984). Hänen sävellyksessään Tulkaa kumartakaamme papin osuutta (Kari Päivinen) värittävät naisäänten kirkkaat Kristus-sanat. Vigilian alkupsalmi Kiitä sieluni Herraa tutkailee tutun kreikkalaisen sävelmän melodiakulkuja tuoreella tavalla. Lauantai-illan prokimeni Herra on kuningas myös herättää kuulijan mielenkiinnon. Altosolistina toimii Riikka Patrikainen. Henri Sokan (1989) teos Jumalan ainokainen virittää lupaavia odotuksia.

Pietarilaisen Pavel Makarovin (1841–1891) tunnetuin teos, tertsetille ja sekakuorolle sävelletty Enkeli huusi Armoitetulle kajahtaa kantoreilta juhlaallisesti. Kauniisti yhteen

soivassa tertsetissä laulavat Elisabet Petsalo, Irina Tchervinskij-Matsi ja Varvara Merras-Häyrynen. Grigori Lvovskin (1830–1894) tuttu Kerubiveisu saa rauhallisen ja esimerkillisen tulkinnan. Serbialaisen sävelmän mukaisen Eukaristian on sovittanut Aleksandr Kastalski. Ukrainalais-kannadalainen Roman Hurko (s. 1962) on tunnettu Suomessa, sillä hän on vieraillut ISOCM:n kirkkomusiikkikonferensseissa. Hänen tuotannostaan kuullaan teos Iloitse Jumalanäiti.

Kanttorikunnan ulkopuolinen kuoronjohtaja, unkarilaissyntyinen Rita Varonen luotsaa varmalla kädellä. Johtajavalinta on ollut kanttoreilta viisas ratkaisu.

Kanttorien levy antaa toivoa kirkkomusiikin myönteisestä kehityksestä Suomessa. Pieni miinus on tekstivihkon hieman levoton ulkoasu sekä kirjainten ja taustan heikko kontrasti.

Suomen ortodoksinen kanttorikuoro, Kiittäkää taivaissa Herraa, OKL 80. 2012

Seija Lappalainen

Kahdeksankymmenvuotisjuhlan ohjelmaan kuului juhlaconsertti.

OKL juhli 80-vuotista taivaltaan

Ortodoksisten Kanttorien Liitto vietti 80-vuotisjuhlaansa loka-kuun ensimmäisenä päivänä Lappeenrannassa. Jumalansynnyttäjän suojeluksen juhla valittiin liiton juhlapäiväksi tarjottuun, sillä silloin vietetään myös pyhän kirkkolaulaja Romanos Melodoksen muistopäivää. Kahdeksankymmenvuotisjuhlan ohjelmaan kuului kanttorikuoron laulama juhla-liturgia Jumalansynnyttäjän suojeluksen kirkossa, Lappeenrannan ortodoksisen seurakunnan tarjoama juhla-lounas sekä juhlaconsertti evankelis-luterilaisen Lappeen seurakunnan Pyhän Marian kirkossa. Juhla-ilallisen yhteydessä kuultiin juhli-valle liitolle osoitetut tervehdykset ja kutsuvieraiden puheenvuorot. Kunniapuheenjohtaja Viktor Jetsu loi katsauksen kanttorien aseman muutoksiin vuosikymmenten aikana. Puheenjohtaja Varvara Merras-Häyrynen puolestaan kehotti kanttoreita kehittämään osaamistaan ja arvostamaan ammattinsa hyviä puolia.

Kanttorien liiton juhla-vuo-

den toiminnan keskeisenä tavoitteena oli uuden levyn tekeminen, onhan kanttorikuoron edellisen levyn ilmestymisestä jo kymmenen vuotta. Uuden levyn tekemiseen innoitti myös vuonna 2009 alkanut yhteistyö diplomikuoronjohtaja Rita Varosen kanssa. Kanttorikunnan ulkopuolelta tulevana Varosella on tuore näkökulma ortodoksiseen kirkkomusiikkiin ja sen laulamiseen. Hänen työkentelytapansa on ollut innoittavaa ja opettavaa levytysprojektissa mukana olleille. Juhla-levy Kiittäkää taivaissa Herraa äänitettiin maaliskuussa profeetta Elian kirkossa Iisalmessa ja se julkistettiin juhlaconsertissa Lappeenrannassa.

Ortodoksisten Kanttorien Liitto kiittää kaikkia 80-vuotisjuhlaansa muistaneita ja erityisesti Lappeenrannan ortodoksista seurakuntaa vieraanvaraisuudesta. Kiitos myös seurakunnille, jotka erilaisin järjestelyin mahdollistivat kanttoreiden osallistumisen yhteiseen juhlaan.

*Kirsi-Maria Hartikainen
OKL:n sihteeri*

Рождественское поздравление

Празднование Рождества имеет свою глубокую историю. Отмечаемый древними персами день бога Митра стал праздноваться в Римской Империи в день зимнего равноденствия как праздник света уже во II веке н.э. В 354 году по указанию царя Восточного Рима этот день начали праздновать как день рождения Спасителя.

В IV веке празднование Рождества распространилось в Ирландию, в VI веке - в Англию а в VIII веке - в Германию, Скандинавию и Восточную Европу. Начиная с XI века в праздновании Рождества в разных частях Европы появились местные обычаи: изготовление ясель, хвалебные песни пастухов, представления колядников. Украшать ёлки начали в Германии в XV веке, а в XVIII веке в Соединенных Штатах появился также всем известный в наше время рождественский символ Дед Мороз.

В православной церкви помимо местных рождественских обычаев существуют и богатые общие подготовительные к Рождеству традиции. Они начинаются уже в ноябре с началом сорокадневного рождественского поста. В период подготовки к Рождеству согласно православному календарю отмечаются дни памяти пророков. Поминают пророков также в канун Рождества. В церкви читаются тексты из Ветхого Завета о приходе в мир Богом посланного Спасителя-Мессии.

За две недели до Рождества отмечаются воскресения святых праотцов. Тогда нам рассказывают, как ветхозаветные персонажи Авраам, Исаак, Яков, Давид, Иосиф, Иисус, Даниил и три вавилонских юноши предсказывали своей жизнью и деятельностью предстоящее рождение Богочеловека. Предшествующее Рождеству воскресение является воскресением святых отцов. Тогда в молитвах и гимнах нам представляют родителей Иисуса Марию и Иосифа и город Вифлеем, в котором он родился.

Рождественский пост подготавливает нас к восприятию праздника и нахождению места в наших сердцах для младенца-Иисуса. Перед тем, как сесть за рождественский стол, мы осознаем изобилие духовной пищи, которую приготовил нам Господь. Эта пища передана нам от поколения к поколению через учеников и апостолов Евангелием.

В навечерие Рождества Христова заканчивается сорокадневный пост, и тогда мы убеждаемся в пророческих предсказаниях пророка Исаии: *“Ибо младенец родился нам - Сын дан нам; владычество на раменах Его, и нарекут имя Ему: Чудный, Советник, Бог крепкий, Отец вечности, Князь мира”* (Исаия 9:6)

Архиепископ Карельский и всея Финляндии
Лев

Kodin Helga
Joensuun seutu:
lattioiden puhdistus
ja käsittelyt
kevätsiivoukset
Varaa aikasi jo tänään!
☎ 050 310 3502
Sopimusasiakas:
muista etusi erikoispalveluista
www.KODINHELGA.com

Kodin Helga
Kuopio, S. järvi:
parvekelasien ja
ikkunoiden pesut
kevätsiivoukset
Varaa aikasi jo tänään!
☎ 0400 853 853
Siivouskartoituksen voit saada
jopa samalle päivälle!
www.KODINHELGA.com

**Tilaa
AAMUN KOITTO**

Myyn tai annan vuokralle
ison talon luostarien välissä.
Katso Etuovi: 659843 tai
laita viesti ll@elti.fi

AAMUN KOITTO TILAUSKORTTI

Kyllä, haluan tilata Aamun Koitto -lehden
(viisi numeroa vuodessa)

Tilaushinnat 1.1.2012 alk.	Alv 0 %	Alv 9 %
☐ Kestotilaus 5 nroa, kotimaa	35 €	39 €
☐ Määräaikainen 5 nroa, kotimaa	35 €	39 €
☐ Opiskelijatilaus 5 nroa, kotimaa	30 €	33 €
☐ Tutustumistarjous 3 nroa, kotimaa	21 €	23 €
☐ EU-maat, 5 nroa	50 €	55 €
☐ Muut maat, 5 nroa	55 €	60 €

Lehden saajan nimi

Lähiosoite

Postinumero ja -toimipaikka

Puhelin

Sähköposti

Maksajan (ellei saaja) nimi

Lähiosoite

Postinumero ja -toimipaikka

Puhelin

Sähköposti

**AAMUN
KOITTO**
Tunnus 5005390
70103 Vastaus-
lähetyks

Vastaan-
otta-
maa
maksaa
postinmaksun
(vain
tilaukset)

Helena VANHAINKOTI **PALVELUASUNTOJA
VUOKRATTAVANA**

Helenan vanhainkodissa, Hämeentie 55 Helsinki, on
vuokrattavana kolme palveluasuntoa, kooltaan 20,5–22,5 m².

Tiedustelut johtaja Mia Löflund, p. 040 456 1680
ja vt. osastonhoitaja Raija Karhu, p. 040 456 1695.

Olemme avanneet lahjoitustilin Helsingin OP Pankki,
578954-2121.

KIITOS

Kiitämme lämpimästi esirukouksista, joita olette
kantaneet kuluneena vuotena, sekä muistamisesta
igumeniaksi siunaamiseni yhteydessä.
Hyvää Kristuksen syntymäjuhlaa ja Jumalan siunausta
vuodelle 2013.

Igumenia Mikaela ja sisaristo

**Uudistunut Artos kutsuu
pääsiäisen viettoon
28.3.-1.4.2013**

*lisalmen Evakkokeskus on uudistunut
ja tunnetaan nyt nimellä Kulttuuri
Artos. Majoitu upeassa ja yksilöllisessä
Hotel Artoksen boutique-huoneessa
ja nauti lähiruokaan erikoistuneessa
ravintolassamme.*

*Suuren viikon kaikki palvelukset
toimittaa isä Elias Profetta Elian
kirkossa. Artoksen pääsiäiseen kuuluu
lisäksi kulttuuriohjelmaa, laulutuo-
kioita, askartelua sekä mahdollisuus
opiskella venäjää.*

Hinnat alkaen: 269 e/3 vrk/2 hh
320 e/4 vrk/2 hh

**Katso pääsiäisen ohjelma
kokonaisuudessaan: www.hotelartos.fi**

**HOTEL
ARTOS**
Varaukset ja lisätiedot
Puh. 0500 271 163
info@hotelartos.fi

Hotel Artos
Kirkkopuistonkatu 28
74100 Iisalmi
www.hotelartos.fi

**Arjen
pienet
sankarit**

JOULUPAASTOKERÄYS
kannetaan 15.11.–31.12.2012
teemalla ”Arjen pienet sankarit”.
Keräyksen tuotto käytetään
lasten arjen tukemiseen
Karjalassa ja Keniassa.

KENIASSA tuetaan Loberen
koulun ruokaohjelmää
ja hiv- ja aids-työtä Nairobissa.
Kouluruoka mahdollistaa
osallistumisen opetukseen
ja työ nuorten kanssa
vähentää uusia
hiv-tartuntoja.

KARJALAN tasavallan
seurakunnissa tuetaan
diakoniatyötä ja
Petroskoissa autetaan
syryäytyneitä lapsia
Utešenien ylläpitämässä
päiväkeskuksessa.

Kuule
lapsen ääni
ja osallistu
joulupaasto-
keräykseen!

Ortaidin keräystili
FI53 5480 0520 0233 08 Viite 12247
Keräyslupa 2020/2011/3412 ja 2020/2011/4070
LISÄTIETOJA:
www.kirkkotoimii.fi/ortaid ja
www.kirkkotoimii.fi/missio

**Kohti
sisäistä
joulua.**

ISRAEL – PYHÄ MAA

Pyhiinvaellusmatka Israeliin 10.–19.4.2013
10 päivää Jerusalemin Patriarkan Teofiloksen kutsusta,
vierailu Patriarkan vastaanotolla kutsusta

Kohteet: Jerusalemin – Beethlehem – Kuollut Meri – Jordan
Tiberias – Kapernaum – Nasaret – Taabor –
Gennesaret

Teemat: 12 – suurta juhlaa ja sunnuntai evankeliumitekstit
Hinta: 1.470 eur /2hh puolihoidolla, 1 hh lisä 350 eur.
huom. sis. retkipaketit

Ilmoittautuminen: viimeistään 31.1.2013 mennessä
e-mail iisalmi@ort.fi **puh.** 017 816 441

**Vastuullinen matkanjärjestäjä Matkatoimisto Artos
oppaana isä Elias**

Aamun Koiton seuraava numero ilmestyy 7.2.
ja sen teemana on ”Hiljaisuus”.

Koe kanssamme kaukana arjesta:

- Hiljaisuuden retiriitti 12.–16.12.
- Kohti sisäistä joulua 13.–16.12.
- Joulu Valamossa 23.–26.12.
- täysihoitopaketit alk. 269 e/hlö/3 vrk
- Armenia elokuvissa 2.–5.1.
- Pläkkityö 16.–20.1.
- Troparikurssi 18.–20.1.
- Rikasta minua -parisuhdekurssi 18.–20.1.

**LAHJAKSI
ARVOKASTA AIKAA.**

Muista tänä jouluna läheistäsi tai itseäsi
antoisalla kurssielämyksellä Valamossa!
Tilaa kotiin uusi kurssiohjelmamme
tai tutustu esitteen nettiversioon:
www.valamo.fi

Valamon myymälä Helsingissä
Tuohus, Liisankatu 29.
Tervetuloa jouluostoksille!

Valamontie 42, 79850 Uusi-Valamo
Puh. 017 570 111, valamo@valamo.fi
www.valamo.fi

Luonamme löydät minkä kiireelle kadotat.

Isien opetuksia

Isien opetuksia -palstalla julkaistaan ortodoksisen kirkon isien opetuspuheita uskon ja elämän eri aloilta.

Pyhien Isien opetuksia kirjoittamisesta

KUVAKOTIMAA / ELISA PUTTI

Joka harrastaa kirjoittamista, tekee sen joko itselleen muistutukseksi tai toisille hyödyksi tai kenties kummas-takin syystä. Kirjoittaa voi myös vahingoittaakseen jotakuta tai osoittaakseen omaa erinomaisuutta. Myös pako saa tarttumaan kynään.

Maksim os Tunnustaja

Suuren Maksimoksen mukaan on kolme oikeaa, hyvää ja moitteetonta kirjoittamisen syytä: kirjoittaja kirjoittaa ensinnäkin muistutukseksi itselleen, toiseksi hyödyttääkseen muita ja kolmanneksi kuuliaisuudesta. Tästä viimeksi mainitusta syystä on syntynyt runsaasti kirjoituksia niitä varten, jotka etsivät nöyrästi totuuden sanaa.

Mutta se joka kirjoittaa hyveistä miellyttääkseen ihmisiä, saadakseen kunniaa ja tuodakseen itseään esille, on jo saanut palkkansa, niin kuin Herasano (Mt. 6:5). Hänelle ei ole kirjoituksistaan mitään hyötyä tässä elä-

Kirjoitus kuuliaisuudesta

mässä, eikä hän saa niistä palkkaa tulevassa. Ennemminkin häntä odottaa tuomio liehakoinnista ja Jumalan sanan katalasta kaupustelusta.

Pyhä Gregorios Siinailainen

Kirjallisia töitä harrastava ympäröi mielensä vielä suuremmalla huolten paineella. Hengellisesti edistyneet ja sielunsa tervehdettyä Jumalan rakastamiseen kypsyneet voivat kyllä kirjoittaessaankin tuntea rakkauden vaikutuksen itsessään, mutta eivät kuitenkaan välittömänä ja puhtaana. Mutta niiden jotka minun laillani ovat vielä alttiita monille sielun sairauksille ja himoille, niin että joutuvat jatkuvasti

huutamaan Jumalalle ”Paranna minut, sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan” (Ps. 41:5), ei suinkaan sovi ennen paranemistaan luopua rukouksesta ja ryhtyä oma-aloitteisesti harrastamaan jotakin muuta. Onhan kirjoittajakin kirjoitustensa välityksellä kosketuksissa ihmisiin vaikka hän kirjoittaessaan onkin yksin. Kirjallinen kosketus saat-taa sitä paitsi ulottua kauas tulevaisuuteenkin ja sulkea piiriinsä suuren määrän ihmisiä, joskus sellaisiakin, joiden kanssa kirjoittaja itse ei haluaisi olla missään tekemisissä, säilyvähän kirjalliset tuotteet yleensä niiden kirjoittajan kuoleman jälkeenkin. Siksi monet kokeneimmista vaikenijaisista eivät suostuneet kirjoittamaan mitään, vaikka olisivat voineet esittää suurenmoisia ja varsin hyödyllisiä asioita.

Pyhän isämme Gregoroksen kirjeestä nunna Ksenialle

Kääntänyt nunna Kristoduli